

ภาคที่ ๔
ปรัชญาของผู้นำหน่วย
โดย
พลเอก สิริ ทิวะพันธุ์

มอบไว้ขณะดำรงตำแหน่ง ผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ 4

ความเป็นผู้นำ

เรียบเรียงโดย พันเอก บัญชา ดุริยพันธ์

- ผู้บังคับบัญชาที่ดี ย่อมถือว่า เหล่าทหารใต้บังคับบัญชาทั้งหลาย เป็นเสมือนบุตรในอุทร มีความปรารถนาดีและห่วงใย ลงโทษและให้รางวัลอย่างยุติธรรม ด้วยความสำนึกในความสัมพันธ์ ทางจิตใจอย่างแน่นแฟ้น

- ชีวิตทหารนั้น เรามิได้ขายแรงงานเพื่อแลกกับเงิน แต่เราสละชีวิตเพื่อความอยู่รอด
ของชาติ

- ผู้บังคับบัญชาที่ดีนั้น ต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ในการทำงานอย่างจริงจัง ต้องทำงาน
โดยไม่เห็นแก่ ความเหน็ดเหนื่อย และ ความทุกข์ยาก ทำงานด้วย "จิตสำนึกในความ
รับผิดชอบอย่างสูงสุด" ด้วยปณิธานยึดมั่นในอุดมการณ์อย่างมั่นคง

- "การนำคน ต้องให้คนเต็มใจให้นำ" ฉะนั้น ผู้นำที่ดีที่สุด ต้องทำงานให้สำเร็จด้วย
ความเต็มใจของ ผู้ใต้บังคับบัญชา มากที่สุด ด้วยการบังคับน้อยที่สุด

- ผู้บังคับบัญชาที่ดีนั้นต้องรับผิดชอบทุกประการทั้งผลสำเร็จและความล้มเหลวซึ่งตนเป็นผู้สั่งการ จิตสำนึกในความ รับผิดชอบเป็นปัจจัยที่สร้างความเชื่อมั่น และศรัทธาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

- ผู้บังคับบัญชาที่ดีนั้น จะต้องสร้าง "หลักการทํางาน" ให้เกิดในหน่วยด้วย "หลัก 3 ประสาน" คือ

1. ประสานใจ
2. ประสานการปฏิบัติ
3. ประสานประโยชน์

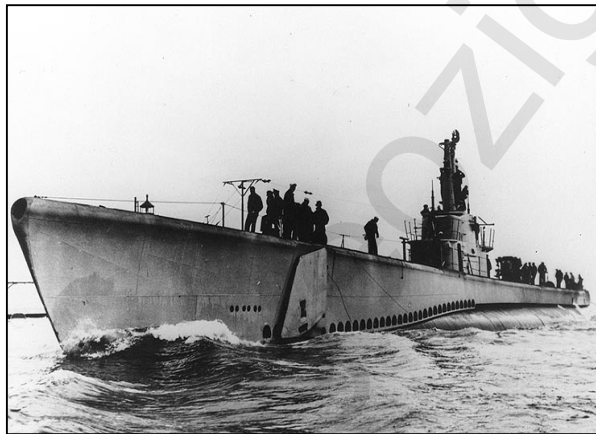
- ผู้บังคับบัญชาที่ดีนั้น ต้องคำนึงอยู่เสมอว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาของตนเป็นปุถุชน ย่อมมีความดีและความชั่วปะปน กันอยู่การซักผ้าขาว ที่ผ่านการใช้งานมาแล้วให้สะอาดมีความยุ่งยากเพียงใด การปกครองบังคับบัญชาหน่วยก็มีความยากลำบากเช่นกัน....

- ผู้บังคับบัญชาต้องมีความ เฉลียวฉลาด อดทน อดกลั้น กล้าหาญ ที่จะเผชิญปัญหาต่างๆ ด้วยการ "เป็นฝ่ายเดินเข้าแก้ปัญหา" ไม่ปล่อยให้ปัญหาต่างๆ รุกระรานจนไม่สามารถแก้ไขได้

- การเล่นเรือในมหาสมุทรที่มีคลื่นลมยังประโยชน์ให้เกิดประสบการณ์ การปกครองหน่วยที่ต้องประสบปัญหา ทั้งด้านบุคลากร และการบริหาร ก็ย่อมทำให้เกิดความเข้มแข็ง เมื่อจะต้องเผชิญสถานการณ์วิกฤติ ในอนาคตก็ไม่สะดุ้งสะเทือน

- ความยุติธรรม ที่ผู้บังคับบัญชามีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ก่อให้เกิดความสามัคคีปรองดอง ในหน่วย ผู้บังคับบัญชาที่ดีต้อง เกรงครีตและมีเหตุผลในการลงโทษและให้รางวัล

- วางคนให้อยู่เหนือเหตุการณ์อย่างแท้จริง อย่าปล่อยให้พวกประจบสอพลอ หรือ
ข้อเสนอแนะของผู้ใกล้ชิดเป็นกำแพง กันข้อเท็จจริงจนตัดสนใจผิดพลาด

ความสำเร็จ

- ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ จะต้องเป็นความสำเร็จอันเกิดจากการกระทำร่วมกัน และส่งผล
อันยาวนานต่อสังคม ต่อประเทศชาติ และต่อความอยู่รอดของชาติ

- ถ้าความสำเร็จในแต่ละครั้ง ยังมีความเห็นแก่ตัว เห็นแก่คณะแอบแฝงอยู่ ความสำเร็จ
นั้นจะไม่สามารถ จีรังยั่งยืนได้ แต่ถ้าความสำเร็จนั้นๆ ทุกคนได้มีส่วนร่วม ได้มีส่วน
สร้าง ได้มีส่วนรับผิดชอบ ได้มีส่วนภาคภูมิใจ ทุกคนก็ต้องรักษาความ
สำเร้จนั้นไว้ยาวนานเท่านั้น ผู้ใดที่มัวหลงละเมอชื่นชมอยู่กับความสำเร็จเล็กๆน้อยๆจะไม่มี
โอกาสประสบ ความสำเร็จ ที่ยิ่งใหญ่ได้เลย...

